

Odyssee 21.392-423

Ulysse et son arc.

- ἔξειτ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰών, ἔνθεν περ ἀνέστη,
εἰσορόων Ὀδυσῆα. ὁ δ' ἤδη τόξον ἐνώμα
πάντη ἀναστρωφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
395 μὴ κέρα ἴπες ἔδοιεν ἀποιχομένοιο ἀνακτος.
ὦδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
“ἦ τις θηητῆρ καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων·
ἦ ρά νύ που τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κείται,
ἦ ὁ γ' ἐφορμάται ποιησέμεν, ὡς ἐνὶ χερσὶ
400 νωμᾶ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.”
ἄλλος δ' αὐτ' εἶπεσκε νέων ὑπερηγορέοντων·
“αἶ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν,
ὡς οὐτός ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.”
ὡς ἄρ' ἔφαν μνηστήρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
405 αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε καὶ ἴδε πάντη,
ὡς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς
ρῆϊδίως ἐτάνυσσε νέω περὶ κόλλοπι χορδῆν,
ἄψας ἀμφοτέρωθεν εὐστρεφὲς ἔντερον οἴος,
ὡς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς τάνυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεύς.
410 δεξιτερῆ δ' ἄρα χειρὶ λαβῶν πειρήσατο νευρῆς·
ἦ δ' ὑπὸ καλὸν αἶσει, χελιδόνι εἰκέλη αὐδῆν.
μνηστήρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χρῶς
ἐτράπετο. Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἔκτυπε σήματα φαίνων·
γῆθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
415 ὅττι ρά οἱ τέρας ἦκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω.
εἶλετο δ' ὠκὺν οἴστων, ὃ οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλης ἔντοσθε φαρέτρης
κείατο, τῶν τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.
τόν ῥ' ἐπὶ πῆχει ἐλών ἔλκεν νευρὴν γλυφίδας τε,
420 αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος, ἦκε δ' οἴστων
ἄντα τιτυσκόμενος, πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων
πρώτης στείλειης, διὰ δ' ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε
ἰὸς χαλκοβαρῆς.